

Farvelæg PrikkeBjørn - Campingangst

PrikkeBjørn - Campingangst Af Till Schilling

Foråret er lige om hjørnet, og med det kommer PrikkeBjørns campingtur med spejdergruppen.

Fordi PrikkeBjørn og hans venner er blevet ældre, har spejderlederen i år tænkt på, at det kunne være muligt at lære hele gruppen en lille smule mere om naturen ved at campere i to nætter.

PrikkeBjørn nyder virkelig sin spejdergruppe, fordi de lærer så meget om så mange forskellige ting, og han kan næsten ikke vente på det øjeblik, hvor han har gjort sig fortjent til retten til at bære sin egen lommekniv. Spejderlederen er så imponerende, når han tager sin lommekniv frem for at skære Sassafrasbrænde eller snitter en kæp til at riste hotdogs på. "Der kommer en dag"..... tænker PrikkeBjørn ved sig selv., hver gang han tænker på sin spejdergruppe.

Endelig kommer dagen, hvor de skal på campingtur og PrikkeBjørn er så spændt på at være sammen med sine venner. Selvom de ikke skal langt væk, skal de sove i telte og soveposer. Det er et stort skridt, for i de foregående år har de altid slået lejr i Peters store baghave og Peters hus har været lige i nærheden. Men denne gang er det tid til at PrikkeBjørn og hans gruppe kører i en minibus ud til Freddys gård.

Freddys familie bor kun et kvartes kørsel derfra, men gården har nogle pænt store skove, og spejderlederen har valgt et ret afsides liggende campingsted til gruppen.

Da PrikkeBjørns mor henter ham fra skole den fredag, er han helt ophidset og da han sidder i bilen spørger han : *"Har du husket at pakke min yndlingspude ned i rygsækken?"* Idet hun smiler til PrikkeBjørn svarer moren : *"Stop lige en gang PrikkeBjørn, hvad med at sige pænt goddag først? Det virker, som om du allerede er af sted på campingtur og ikke sammen med mig her i bilen?"* PrikkeBjørn ser på hende igen og siger : *"Goddag mor, har du husket min pude?"* *"Ja, min lille PrikkeBjørn, Jeg har husket puden, og jeg har også sørget for, at der er nye batterier i din lommelygte"*, svarer moren. Det får PrikkeBjørn til at smile; fordi han har været så spændt og tænkt på så mange detaljer, vidste han, at han nok ville overse noget.

Da PrikkeBjørn og hans mor ankommer til mødestedet for spejdergruppen ser de, at mange af børnene allerede er ankommet.

Denne gang er gruppen ikke fuldtallig, da nogle af forældrene ikke vil have deres børn af sted på tur i to hele dage. PrikkeBjørn ved, at dette er et stort skridt for ham. Han har jo allerede optjent adskillige udmærkelser i gruppen og denne campingtur vil placere ham forud for mange af de andre børn. Der er så meget forvirring og

spændthed, og da han har kysset sin mor farvel sidder PrikkeBjørn i bussen ved siden af Peter.

Turen går hurtigt, og de ankommer til Freddys forældres gård. Bussen bliver parkeret ved et skur, og alle spejderne skal bære deres egen bagage og noget af forplejningen. Til PrikkeBjørns store overraskelse skal de gå i lang tid ret langt ind i skoven, for at komme til en lysning, hvor to telte allerede er slået op. Alle børnene finder sig hurtigt et sovested og lægger deres soveposer klar.

Spejderlederen blæser i sin fløjte, og hele gruppen samler sig omkring ham. "I aften vil vi lave et bål", siger han. "Til det får vi brug for noget brænde fra skoven. Kan I samle nogle små grene?" Alle børnene løber med det samme ind i skoven og begynder at samle så mange grene, de kan bære. Alle anstrengelserne tager et pænt stykke tid, og spejderlederen sikrer sig, at ringen til bålet er passende. Han sætter nogle sten i en cirkel og sætter noget af det brænde op, som Prikkebjørn og hans venner kommer med. Tiden går, og pludselig bliver det mørkt. Spejderlederen tænder bålet og åbner køletasken. I dag står den på "Hotdogs på pinde".

Da hele gruppen har spist, og spejderlederen har fortalt dem alle, hvad der skal ske i morgen, sidder de alle sammen rundt omkring bålet og bare lytter.

De begynder at høre nye lyde, mærkelige lyde, og fordi det er så mørkt omkring dem, begynder PrikkeBjørn at blive en lille smule bange. Først vil han ikke indrømme det, han vil jo være modig, men da han ser, at Fred og Peter heller ikke er særlig modige, fortæller han dem om sin angst. De bliver alle hurtigt enige om ikke at gøre grin med hinanden. Alle synes de ikke længere, campingideen er så fin. De kan ikke fortælle det til spejderlederen, da de ikke er sikre på, hvordan han vil reagere. PrikkeBjørn kommer pludselig i tanke om, at angst er en negativ følelse, og at den kan han gøre noget ved. "*Hør venner*", siger han, "*vi kan gøre noget ved det her. Se på mig og gør det, jeg gør.*"

Så starter han med at tappe på sit Karatepunkt, mens han siger :

"Selvom jeg er bange for at sidde her i mørket, er jeg en god spejder"

"Selvom jeg er bange for de lyde, jeg hører, er jeg en god spejder"

"Selvom jeg er så bange, at mine knogler rasler, er jeg en god spejder"

Så begynder han at tappe på hver af sine prikker og siger :

"Jeg er så bange"

"Jeg er så MEGET bange!"

"Jeg er rigtig angst!"

Mens han gør det, lægger han mærke til, at han falder til ro og faktisk smiler. Han ser endda, at Fred også smiler lidt, og så hører han en lyd. *"Hvad er det"?* spørger Peter, stadig en lille smule nervøs. *"Det er bare vinden, som rasler i bladene"*, svarer de andre, som nu er knap så bange. De begynder alle at grine over det faktum, at de var SÅ bange for blade.

Da spejderlederen kommer tilbage, kan han se hele gruppen sidde rundt om bålet og grine.

"Sikke en storartet gruppe, jeg har her", tænker han ved sig selv.